

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E O S M E T A N J U P O S J E D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, po sucu tog suda Mariji Gugić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja: Ante Ortolio (OIB: 25071926169) iz Orebića, Viganj, Viganj 184, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Čipčić-Bragadin, odvjetnik u Zagrebu, Masarykova 15, protiv tuženika: VIGANJ COMMERCE d.o.o., (OIB 63349894640) koje kao punomoćnica zastupa član uprave Marieta Ortolio, a nju po punomoći Dražen Vuković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vuković&Lalić u Splitu, Hrvatske mornarice 1D, radi smetanja posjeda, nakon glavne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti parničnih stranaka, punomoćnika tužitelja i Saše Lalića, zamjenika punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu odluke, 8. listopada 2026.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tuženik VIGANJ COMMERCE d.o.o., Orebić, Dubravica 15, OIB: 63349894640 smetao tužitelja ANTU ORTOLIA iz Orebića, Viganj, Viganj 184, OIB: 25071926169, u njegovom zadnjem i mirnom suposjedu nekretnina označenih kao:

- k.č.br. 1180/1 površine 979 m2 upisana u z.k.ul. 1196 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1182/1 površine 444 m2, k.č.br. 1182/2 površine 1264 m2, k.č.br. 1183 površine 525 m2, k.č.br. 1184 površine 108 m2, k.č.br. 1185/1 površine 5237 m2, k.č.br. 1185/2 površine 305 m2, k.č.br. 1185/3 površine 5030 m2, k.č.br. 1185/4 površine 362 m2, k.č.br. 1185/5 površine 2650 m2, k.č.br. 1186/1 površine 547 m2, k.č.br. 1186/2 površine 1151 m2, k.č.br. 1186/3 površine 706 m2, k.č.br. 1186/4 površine 371 m2 upisanih u z.k.ul.1033 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1188 površine 2697 m2 upisana u z.k.ul. 1030 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1189 površine 644 m2, k.č.br. 1190/1 površine 131 m2, k.č.br. 1190/2, površine 156 m2, k.č.br. 1190/3 površine 311 m2 upisanih u z.k.ul. 541 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1709 površine 1752 m2 upisana u z.k.ul. 565 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1710 površine 183 m2 upisana u z.k.ul. 414 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1711/1 površine 361 m2 upisana u z.k.ul. 1031 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1711/2 površine 313 m2 upisana u z.k.ul. 414 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1712 površine 403 m2 upisana u z.k.ul. 574 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1713 površine 586 m2 upisana u z.k.ul. 1031 k.o. Stanković,

- k.č.br. 1714 površine 575 m2 upisana u z.k.ul. 574 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1715 površine 61 m2 upisana u z.k.ul. 712 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/1 površine 514 m2 upisana u z.k.ul. 710 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/2 površine 3895 m2 upisana u z.k.ul. 565 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/3 površine 575 m2 upisana u z.k.ul. 526 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/4 površine 201 m2 upisana u z.k.ul. 333 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/5 površine 151 m2 upisana u z.k.ul. 547 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/6 površine 255 m2 upisana u z.k.ul. 711 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/7 površine 180 m2 upisana u z.k.ul. 711 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/8 površine 104 m2 upisana u z.k.ul. 711 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1716/9 površine 421 m2 upisana u z.k.ul. 565 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1718 površine 1575 m2 upisana u z.k.ul. 574 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1725 površine 475 m2 upisana u z.k.ul. 695 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1726 površine 788 m2 upisana u z.k.ul. 574 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1727 površine 435 m2 upisana u z.k.ul. 735 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1728 površine 626 m2 upisana u z.k.ul. 574 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1729 površine 90 m2 upisana u z.k.ul. 574 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1730 površine 65 m2 upisana u z.k.ul. 735 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1732 površine 428 m2 upisana u z.k.ul. 633 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1733 površine 86 m2 upisana u z.k.ul. 80 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1734 površine 97 m2 upisana u z.k.ul. 720 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1737/1 površine 439 m2 upisana u z.k.ul. 1157 k.o. Stanković,
- k.č.br. 1737/2 površine 219 m2 upisana u z.k.ul. 634 k.o. Stanković,

na način da je 16. veljače 2026., a nakon što je tužitelj rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli, Poslovni broj Ovr-101/25 od 26. svibnja 2025. uveden u suposjed predmetnih nekretnina, tužitelja u cijelosti isključio iz suposjeda i bitno mu ograničio izvršavanje faktične vlasti predmetnih nekretnina na način da je zaključao ulazna vrata – kapije kojima se pristupa predmetnim nekretninama a koja vrata se nalaze: - na dijelu zapadne međe k.č.br. 1186/5 i k.č.br. 1188 prema k.č.br. 3458, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „C“ i „D“ na Izvodu iz katastarskog plana svjestan da time samovlasno smeta tužiteljev suposjed označenih nekretnina, čime su tužitelju oduzeli zadnji, miran, faktičan, suposjed tih nekretnina i bitno mu ograničili izvršavanje faktične vlasti predmetnih nekretnina pa mu se nalaže uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da navedene nekretnine predaju u suposjed tužitelju, predajom primjeraka ključeva od opisanih ulaznih vratiju – kapije nalazećih na dijelu zapadne međe k.č.br. 1186/5 i k.č.br. 1188 prema k.č.br. 3458, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „C“ i „D“ na Izvodu iz katastarskog plana te se tuženiku zabranjuje takvo ili slično smetanje tužiteljevog suposjeda ubuduće, u roku od 15 dana.

II. U preostalom dijelu u odnosu na - k.č.br. 1199 površine 1904 m2 upisana u z.k.ul. 566 k.o. Stanković - k.č.br. 1200 površine 1896 m2 upisana u z.k.ul. 541 k.o. Stanković, - k.č.br. 1209/1 površine 2897 m2 upisana u z.k.ul. 689 k.o. Stanković - k.č.br. 1211/1 površine 399 m2 upisana u z.k.ul. 769 k.o. Stanković, k.č.br. 1211/2 površine 5135 m2 upisana u z.k.ul. 44 k.o. Stanković, k.č.br. 1221, površine 151 m2 upisana u z.k.ul. 1032 k.o. Stanković, - k.č.br. 1222 površine 144 m2 upisana u z.k.ul. 689 k.o. Stanković - k.č.br. 1224 površine 205 m2 upisana u z.k.ul. 1032 k.o. Stanković, - k.č.br. 1225/1 površine 266 m2 upisana u z.k.ul. 1032 k.o. Stanković, k.č.br. 1225/2 površine 349 m2 upisana u z.k.ul. 1032 k.o. Stanković - k.č.br. 1707/1 površine 1677 m2 upisana u z.k.ul. 302 k.o. Stanković na način da je dana 16.02.2026.

g., a nakon što tužitelj rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli, poslovni broj Ovr-101/25 od 26.05.2025. g. uveden u suposjed predmetnih nekretnina, tuženik tužitelja u cijelosti isključio iz suposjeda i bitno mu ograničio izvršavanje faktične vlasti predmetnih nekretnina na način da je zaključao ulazna vrata – kapije kojima se pristupa predmetnim nekretninama a koje se nalaze: - na dijelu k.č.br. 3458 između južne međe k.č.br. 1186/5 i k.č.br. 1170/4, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „A“ i „B“ na Izvodu iz katastarskog plana; te je postavio stupiće međusobno povezanih lancem: - na dijelu zapadne međe k.č.br. 1200 prema k.č.br. 3458, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „E“ i „F“ na Izvodu iz katastarskog plana, svjestan da time samovlasno smeta tužiteljev suposjed predmetnih nekretnina, čime su tužitelju oduzeli zadnji, miran, faktičan, suposjed tih nekretnina i bitno mu ograničio izvršavanje faktične vlasti predmetnih nekretnina pa mu se nalaže uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da navedene nekretnine predaju u suposjed tužitelju, predajom primjeraka ključeva opisane ulazne kapije i uklanjanjem stupića međusobno povezanih lancem sa k.č.br. 1200 k.o. Stanković te im se zabranjuje takvo ili slično smetanje tužiteljevog suposjeda ubuduće, u roku od 15 dana, tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

III. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je u ovom sudu zaprimljena 11. ožujka 2026. navodi se da je 16. veljače 2026. vanjskim uredovanjem u izvršenju pravomoćnog Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli, poslovni broj Ovr-101/25 od 26. svibnja 2025., tužitelj uveden u suposjed nekretnina opisanih u navedenom rješenju o ovrsi, a koje se nalaze na području Orebića u k.o. Stanković u sklopu autokampa "Nevio" u Orebiću u sklopu kojeg svoju djelatnost obavlja tuženik. Neposredno po završetku vanjskog uredovanja u postupku Ovr- 101/25 kojim je tužitelj uveden u suposjed predmetnih nekretnina, da je tuženik istog dana 16. veljače 2026. tužitelja u cijelosti isključio iz suposjeda i bitno mu ograničio izvršavanje faktične vlasti svih nekretnina na kojima je tužitelj ovršnim postupkom uveden u suposjed osim u odnosu na k.č.br. 1236/2 k.o. Stanković na način da je zaključao ulazna vrata – kapije kojima se pristupa predmetnim nekretninama a koje se nalaze: - na dijelu zapadne međe k.č.br. 1186/5 i k.č.br. 1188 prema k.č.br. 3458, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „C“ i „D“ na Izvodu iz katastarskog plana; - na dijelu k.č.br. 3458 između južne međe k.č.br. 1186/5 i k.č.br. 1170/4, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „A“ i „B“ na Izvodu iz katastarskog plana; te je postavio stupiće međusobno povezanih lancem: - na dijelu zapadne međe k.č.br. 1200 prema k.č.br. 3458, sve k.o. Stanković, označene crvenom bojom između točaka „E“ i „F“ na Izvodu iz katastarskog plana. Tužitelj je u tužbi pridržao pravo točne specifikacije postavljenih ograda i stupića povezanih lancem nakon izvršenog očevida i identifikacije nekretnina po vještaku geodetske struke. S obzirom da je iz svega navedenog evidentno kako je tuženik tužitelja samovlasno i protupravno smetao u njegovom zadnjem i mirnom suposjedu svih nekretnina u k.o. Stanković u sklopu autokampa "Nevio" u Orebiću koje su bile predmetom izvršenja temeljem pravomoćnog Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku, Stalne službe u Korčuli, poslovni broj Ovr 101/25 od 26.05.2025. i u čiji suposjed je tužitelj uveden vanjskim

uredovanjem 16. veljače 2026. na način da ga je opisanim radnjama cijelosti isključio iz suposjeda i bitno mu ograničio izvršavanje faktične vlasti na predmetnim nekretninama i time mu oduzeo njegov zadnji, mirni i faktični suposjed istih to tužitelj predlaže da sud po provedenom postupku prihvati tužbeni zahtjev kako je postavljen na stranicama 3 i 4 tužbe.

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 2. travnja 2026. tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi. Prije osporavanja navoda iz tužbe, tuženik je istaknuo određene nesporne činjenice. Tako da je Presudom Županijskog suda u Karlovcu pod posl. br. GŽ-995/2024-2 od 15. siječnja 2025. pravomoćno okončan postupak koji se između tužitelja i Duške Ortolio vodio pod posl. br. P-543/2021 ovog Suda, i to na način da je: - usvojen tužbeni zahtjev za predajom u suposjed predmetnih nekretnina, a kao neosnovan odbijen tužbeni zahtjev na predaju svih ključeva ili predaju tih nekretnina na drugi adekvatan način. Županijski sud u Karlovcu je to izričito naveo pod točkom II. izreke, a obrazložio u točki 11.3. Obrazloženja, svoje presude koje glasi: - „II. Prihvaćanjem žalbe 1. tužene preinačuje se prvostupanjska djelomična presuda u preostalom dijelu točke I. izreke kojim je 1. tuženoj naložena predaja primjeraka svih ključeva ili predaja na drugi adekvatan način nekretnina navedenih u točki I. izreke, te se u tom dijelu odbija tužbeni zahtjev.“ - „11.3. Obzirom da 1. tužena nije u neposrednom posjedu predmetnih nekretnina, već se u neposrednom posjedu nalazi treća osoba, neosnovan je tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se traži predaja svih ključeva ili predaja na drugi način.“ Iz navedenog da bi trebalo biti jasno kako tužitelj nema pravo na neposredan posjed predmetnih nekretnina iz razlog što su iste u zakupu i neposrednom posjedu tuženika. Na temelju pravomoćne presude iz prethodne točke proveden je ovršni postupak pod posl. br. Ovr-101/2025 ovog Suda u kojem je dana 16. veljače 2026. tužitelj uveden u posredan posjed predmetnih nekretnina. Tuženik ističe i kako se predmetna ovrha provodila protiv Duške Ortolio, a ne protiv tuženika koji je u neposrednom posjedu, a u tako provedenom postupku tuženiku nije naložena predaja neposrednog posjeda tužitelju. Dapače, iz Zapisnika od 16. veljače 2026. da jasno proizlazi kako je tuženik prilikom uredovanja zatvorio kapiju kojom se pristupa predmetnim nekretninama, te tome nitko nije prigovarao. Iz svega navedenog da ima proizlaziti kako je tužitelj u predmetnom postupku uveden u posredni posjed kako je to naloženo i pravomoćnom presudom u postupku P-543/2021 ovog Suda, dok je tuženik ostao u neposrednom posjedu istih nekretnina. Sve prethodno navedeno, potvrđeno je i u postupku koji se vodi pred ovim Sudom pod posl. br. P-244/2025. Naime u tom postupku je dana 20. ožujka 2026. donesena presuda kojom je odbijen zahtjev tužitelja da mu Tuženik preda u suposjed predmetne nekretnine i plati naknadu za njihovo korištenje jer tužitelj nema pravo neposrednog posjeda predmetnih nekretnina. Ovo jasno proizlazi iz Obrazloženja presude u kojem se navodi: „5.4. Takvo je svoje pravo tužitelj i ostvario ishodišći pravomoćnu presudu ovoga suda pod posl.br. P-543/2021 od 13. rujna 2024. kojom je naloženo sunasljednici Duški Ortolio da mu utužene nekretnine preda u suposjed pri čemu je svakako za napomenuti da je riječ o posrednom suposjedu budući sve utužene nekretnine u neposrednom posjedu drži tuženik po osnovu ugovora o zakupu. Utvrdivši tako u postupku da tuženik neposredan posjed utuženih nekretnina vrši po pravnom poslu koji nije ništetan i da tužitelj, dok traje zakupni odnos, nije ovlašten zahtijevati predaju svih utuženih nekretnina na način kako je to zatraženo točkom I. 1. izreke, sud je takav tužbeni zahtjev odbio. 8.1. Shodno tome tužitelj je prednik bio posredan suposjednik ovih nekretnina pa je tužitelj u granicama posjeda ostavitelja već ostvario zaštitu u odnosu na sunasljednike i to u parnici pod posl.br. P-543/2021 u kojoj je

presudom od 13. rujna 2024. odlučeno o zahtjevu za predaju suposjeda. Time je tužitelj ostvario pravo na posredan suposjed, a s druge pak strane nije ovlašten od tuženika zahtijevati predaju suposjeda na način kako je to postavljeno toč. II. 1. izreke ove presude, a sve to iz razloga koji su prethodno i obrazloženi (toč. 6. obrazloženja).“ Tuženik nadalje ističe kako tužitelj u tužbi neistinito navodi da je tuženik na dijelu zapadne međe k.č.br. 1200 prema k.č.br. 3458 sve K.O. Stanković, nakon uredovanja u postupku Ovr-101/2025 dana 16. veljače 2026., postavio stupiće međusobno povezane lancem. Naime, predmetni stupići i lanac su odavno postavljeni i prilikom ili nakon uredovanja nisu na bilo koji način dirani, a što je vidljivo iz samog Zapisnika od 16. veljače 2026. a što mogu potvrditi svi sudionici tog postupka. Stoga su ovi navodi tužitelja neistiniti, a njegov zahtjev očito neosnovan. Odnos tužitelja i tuženika uređen je Ugovorima o zakupu, kojima je tuženiku kao zakupniku predan u isključivi neposredni posjed predmetne nekretnine za vrijeme trajanja zakupa. Upravo da temeljem navedenih ugovora tuženik vrši neposredan posjed te stoga nije počinio nikakvo smetanje posjeda tužitelja, koji ima isključivo posredni posjed. Zakupodavac nema pravo na posjedovnu zaštitu prema zakupniku kojem je stvar predana u neposredan posjed. Štoviše, prema izričitoj odredbi čl. 23. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96 i dr.), posredni posjednik (ovdje: Tužitelj) nije ovlašten zahtijevati sudsku zaštitu od smetanja koje je počinio neposredni posjednik (ovdje: Tuženik) ako bi za odlučivanje o tom zahtjevu bilo nužno raspravljati o njihovom pravnom odnosu. Budući da je odnos stranaka definiran Ugovorima o zakupu, a tužbeni zahtjev direktno zadire u prava tuženika kao zakupnika, tuženik je stava da se ovaj postupak ne može voditi kao smetanje posjeda, već se eventualni sporovi moraju rješavati u kontekstu ugovornog odnosa odnosno u parnici (koja već postoji pod posl. br. P-244/2025 ovog Suda). Radi svega navedenog predloženo je odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi parnični trošak.

3. Očitujući se na navode iz odgovora na tužbu, tužitelj u podnesku zaprimljenom 6. svibnja 2026. navodi kako iz podneska tuženika proizlazi da on priznaje činjenicu da se tužitelj nalazio u suposjedu predmetnih nekretnina, a navodima iznesenim pod točkom 4.2. među kojima on navodi da je: „...iz Zapisnika od 16.02.2026. jasno proizlazi da je tuženik prilikom uredovanja zatvorio kapiju kojom se pristupa predmetnim nekretninama, te tome nitko nije prigovarao“ iz čega proizlazi da tuženik potvrđuje i da je on počinio radnje koja predstavljaju čin smetanja posjeda koji je opisan u tužbi pod točkom II. U odnosu na pozivanje tuženika na utvrđenja suda iz prvostupanjske presude ovog suda iz predmeta koji se vodi pod poslovnim brojem P-244/2025, tužitelj ističe da se radi o nepravomoćnoj presudi protiv koje je podnesena žalba iz svih žalbenih razloga predviđenih ZPP om pa tako i radi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja slijedom čega se on protivi da se ista kao dokazno sredstvo koristi u ovom postupku jer ista ne proizvodi pravne učinke s obzirom da nije postala pravomoćna. U odnosu na navode tuženika pod točkom 6. podneska, a koji se odnose na tuženikovo pravo posjeda koje on izvodi iz ugovora o zakupa zaključenih samo sa jednim suvlasnikom Duškom Ortolio i to dokazuje dostavljanjem ugovora o zakupu koje dostavlja u privitku svog podneska, tužitelj ističe da temeljem tih ugovora tuženiku ne pripada pravo na posjed dijela nekretnina koji su predstavljali suvlasnički dio pok. Jadrana Ortolia, oca tužitelja u 1/2 dijela, a nakon njegove smrti 18. srpnja 2015. predstavljaju zajedničko vlasništvo tužitelja sukladno čl. 3. st. 1., čl. 4. st. 1. i 4., čl. 5. st. 2. i 3. i čl. 129. st. 1. i 2. ZN-a. Naime, Aneksi ugovora o zakupu zemljišta i Ugovor o zakupu zemljišta koji su zaključeni dana 10. prosinca 2015. zaključeni na strani zakupodavca samo od strane Duške Ortolio, ali ne

i ostalih zajedničkih vlasnika suvlasničkog dijela od 1/2 dijela tih nekretnina tako da isti ne mogu biti valjana pravna osnova tuženiku za korištenje i posjedovanje suvlasničkog dijela od 1/2 dijela svih nekretnina koje su bile predmetom tih ugovora, a radi se upravo o nekretninama u sklopu kampa NEVIO, u Orebiću a što i proizlazi iz pravomoćne djelomične presude ovog suda poslovni broj P-543/21 od 13. rujna 2024. Ostali raniji ugovori o zakupu, a koji nisu stavljeni van snage zaključenjem kasnijih ugovora o zakupu, u odnosu na 1/2 suvlasničkih dijelova predmetnih nekretnina koji predstavljaju ostavinu iza pok. Jadrana Ortolia i pok. Nevja Ortolia, raskinuti su otkazom iz dopisa tužitelja kao zajedničkog vlasnika od 02. lipnja 2025. nakon što je prethodno dopisom od 24. studenog 2020. zatraženo od tuženika plaćanje naknade za korištenje tih nekretnina, a kojem zahtjevu tuženik do dopisa od 02. lipnja 2025. , ali i kasnije do danas nije udovoljio. Naime, Ugovorom o zakupu zemljišta od 10. listopada 2008. i Ugovorom o zakupu zemljišta od 20. srpnja 2013. a koji su dostavljeni od strane tuženika, člankom 6. je predviđeno da se isti zaključuju na neodređeno vrijeme, člankom 7. st. 1. je predviđeno da ti ugovori prestaju na osnovi otkaza, a st. 3. je predviđeno trajanje otkaznog roka od 6 mjeseci dok je člankom 8. predviđeno da se ugovor može raskinuti u svako doba ako druga strana ne ispunjava obveze iz ugovora a plaćanje zakupnine tj. naknade za korištenje nekretnina je ugovorna obveza tuženika koju on nije ispunjavao. Te odredbe je tuženik kasnije pokušao izmijeniti i ukinuti Aneksima 10. prosinca 2015. Međutim, kako te Aneксе nisu potpisali i zajednički vlasnici suvlasničkog dijela od 1/2 dijela tih nekretnina, to u odnosu na njih ta odredba o otkazu i raskidu nije izmijenjena pa je otkaz koji je dan preporučenim dopisom tužitelja od 02. lipnja 2025. valjan, a od istog je istekao i otkazni rok od 6 mjeseci iz čl. 7. st. 3. tih ugovora nakon čega je tuženik te suvlasničke dijelove trebao predati tužitelju u neposredni suposjed. Tužitelj smatra potpuno pogrešnim pozivanje tuženika na odredbu čl. 23. st. 2. ZV a kao pravni propis koji bi priječio postupanje po tužbenom zahtjevu u ovoj pravnoj stvari iz razloga jer je upravo stavkom 1. tog članka predviđeno da je zaštitu posjeda ovlašten tražiti i posredni posjednik, kada bi takav i bio tužiteljev posjed, s time da u slučaju kad neposredni posjednik ne može ili neće ponovo preuzeti neposredni posjed koji mu je bio oduzet, posredni posjednik može za sebe zahtijevati predaju stvari a za odlučivanje o tom zahtjevu nije nužno raspravljati o njihovu pravnom odnosu. Navedeno jasno proizlazi i iz sudske prakse sadržane u Rješenju Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ.1906/06 od 04. siječnja 2007.

4. U podnesku zaprimljenom 15. svibnja 2026. tuženik je ustrajao u iznesenim prigovorima presuđene stvari kao i da je tužitelj u označenom ovršnom postupku uveden u posredan posjed pa da se neposredan posjed tuženika u tom postupku nije izmijenio.

5. Tijekom prethodnog postupka stranke su ustrajale u svojim navodima i iznesenim prigovorima time da je tuženik posebno osporio tužbeni zahtjeve u dijelu gdje se traži predaja ključeva navedene kapije jer je tužitelj tim zahtjevom pravomoćno odbijen presudom Županijskog suda u Karlovcu Poslovni broj: GŽ- 995/2024.

6. Radi razjašnjenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih okolnosti te pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je tijekom postupka proveo dokaz čitanjem isprava priloženih spisu, saslušanjem svjedoka Iva Cibilića sina Matka, Olge Ortolio kćerke Marina, Saše Lalića pok. Slavka, uvidom u ovosudne spise Poslovni

broj: P-543/2021, Ovr-101/2025 i P-244/2025, saslušanjem tužitelja i Mariete Ortolio kao zakonske zastupateljice tuženika u svojstvu parničnih stranaka.

7. Uzimajući u obzir provedene dokaze tijekom postupka, kao i činjenice utvrđene istima, sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja u djelomično osnovan.

8. Predmet postupka jest zahtjev tužitelja za pružanjem posjedovne zaštite nekretnina katastarske oznake pobrojanih u izreci, a koje nekretnine se temeljem zaključenih ugovora o zakupu nedvojbeno nalaze u neposrednom posjedu tuženika radi obavljanja ugostiteljske i turističke djelatnosti u sklopu kampa Nevio u mjestu Orebić na poluotoku Pelješcu.

9. Posjed je faktično stanje zaštićeno pravom (čl. 10 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, u daljnjem tekstu – ZV) i štiti se od svakog samovlasnog uznemiravanja ili oduzimanja neovisno o pravu na posjed, pravne osnove posjeda i savjesnosti posjednika. Svrha je posjedovne zaštite da zadrži postojeće posjedovno stanje i sprječavanje samovlasnog mijenjanja tog stanja (čl. 20 st. 1 ZV-a). Zaštita se pruža u posebnom sumarnom postupku, neovisno o tome je li posjed u skladu s pravom ili ne.

10. Prema odredbi čl. 10. st. 1 ZV-a posjednik je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari, a prema odredbi čl. 20 istog Zakona čin smetanja posjeda je akt neke osobe kojim dosadašnjem posjedniku oduzima posjed ili ga se uznemirava u posjedovanju, dakle, čin koji negira postojeću faktičnu vlast (u cijelost ili djelomice), a nameće tuđu, odnosno uspostavlja novo, izmijenjeno posjedovno stanje.

11. U posjedovnoj parnici je predmet raspravljanja ograničen na utvrđivanje dviju činjenica i to da li je tužitelj posljednji posjednik onoga glede čega traži zaštitu i da li je u tom posjedu smetan činom tuženika.

12. Za odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva u postupku je prije svega valjalo utvrditi odlučne, a među strankama prijeporne činjenice i to da li je tužitelj do momenata poduzimanja radnji od strane tuženika koje su okarakterizirane kao smetanje posjeda suposjednik tako označenih nekretnina. Sporno je, dakle, u ovom postupku prije svega pitanje pripada li tužitelju pravo na posjedovnu zaštitu sukladno odredbi čl. 21 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, br. 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, u daljnjem tekstu – ZV). Prema citiranoj zakonskog odredbi svaki posjednik stvari i prava ima pravo na zaštitu od samovlasnog smetanja posjeda. Takvu zaštitu sukladno čl. 22 st. 2 istog Zakona sud pruža u posebnom, hitnom postupku prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda i poštenje posjednika. Drugo je, dakle, pitanje imaju li i po kojem pravnom osnovu tužitelj i tuženici pravo posjedovati prijepornu nekretninu, no takva pitanja stranke su ovlaštene riješiti u posebnoj petitornoj parnici.

13. Osoba koja čini smetanje mora pak u postupku dokazati da svojim ponašanjem nije uznemiravala, oduzela tužiteljskoj strani faktičnu vlast nad stvari ili pravom, pri čemu treba naglasiti da se, obzirom na navode na koje parnične stranke

upiru tijekom postupka, u posjedovnoj parnici ne raspravlja o pravu na posjed, pravnom temelju posjeda i poštenju posjednika.

14. Analizom sadržaja spis priložene materijalne dokumentacije, prije svega uvidom u priložene označene ovosudne spise u postupku je kao nedvojbeno utvrđeno sljedeće činjenično stanje:

- da je, kako to proizlazi iz spisa Poslovni broj: P-543/2021 i ovdje tužitelj svojevremeno podnio tužbu radi predaje u suposjed i isplate protiv tamo tuženika ad. 1 Duške Ortolio (pomajke tužitelja) i ad. 2 Mariete Ortolio (polusestre tužitelja).
- da je tužitelj sin iz prvog braka danas pok. Jadrana Ortolia, dok je u označenom parničnom postupku tuženica ad. 1 Duška Ortolio supruga iz drugog braka s pok. Jadranom Ortoliom u kojem braku je rođena kći Marieta Ortolio.
- da predmetne nekretnine predstavljaju kamp.
- da je neposrednom posjedu predmetnih nekretnina zakupnik društvo Viganj Commerce d.o.o., čiji su osnivači Duška Ortolio i pok. Jadran Ortolio, time da su bračni drugovi i njihov pok. sin Nevio Ortolio bili članovi uprave, a od srpnja 2015. član uprave je treća osoba.
- da su za života pok. Jadrana Ortolio, između Duške Ortolio kao zakupodavca i društva Viganj Commerce d.o.o., kao zakupnika sklopljeni ugovor o zakupu od 21. prosinca 2004. kojim su predmetne nekretnine dane u zakup na vrijeme od deset godina, ugovor o zakupu iz 2008. kojim su iste nekretnine dane u zakup na neodređeno vrijeme te ugovor o zakupu od 20. srpnja 2013., sklopljen na neodređeno vrijeme
- da su između istih stranaka i to 1. lipnja 2010. i 22. listopada 2012. zaključeni Aneksi Ugovora o zakupu.
- da su nakon smrti pok. Jadrana Ortolio, između Duške Ortolio kao zakupodavca i društva Viganj Commerce d.o.o., kao zakupnika, sklopljeni ugovor o zakupu od 9. prosinca 2015. i aneks tog ugovora od 10. prosinca 2015. kojim su nekretnine dane u zakup na vrijeme od 25 godina.
- da protivno navodima iz odgovora na tužbu, tužitelj u spisu priloženim ugovorima o zakupu nije ugovorna strana kao zakupodavac.
- da je u predmetu broj O-453/2016, u tijeku ostavinski postupak iza pok. Jadrana Ortolia i pok. Nevie Ortolia (oca i sina).
- da je na temelju utvrđenja kako su predmetne nekretnine u 1/2 dijela ostavinska imovina ostavitelja pok. Jadrana Ortolia (po osnovu sudske presude) temeljem bračne stečevine, a da su stranke iz označenog parničnog postupka u naseljedničkoj zajednici u kojoj pravo na nepodijeljeni suposjed pripada svim sunasljednicima temeljem čl. 141 ZN-a u vezi čl. 62 st. 1 ZV-a prema presudi i rješenju Županijskog suda u Karlovcu Poslovni broj GŽ-995/2024 od 15. siječnja 2025. pravomoćna djelomična presuda Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli Poslovni broj P-543/2021 od 13. rujna 2024. temeljem koje je tamo tuženici ad. 1 Duški Ortolio naložena predaja u suposjed i sada utuženih nekretnina ovdje tužitelju, dok je prvostupanjska presuda preinačena u dijelu kojim je tuženici Duški Ortolio naložena predaja ključeva ili predaja na drugi adekvatni predmetnih nekretnina uz obrazloženje da se u neposrednom posjedu predmetnih nekretnina nalazi treća osoba (ovdje tuženik), a ne tamo tuženica ad. 1 Duška Ortolio.
- da je ovdje tužitelj u veljači 2022. podnio tužbu protiv ovdje tuženika radi predaje u suposjed i isplate o čemu je u tijeku parnični postupak pod Poslovni broj P-244/2025 (P-79/2022) koji je okončan nepravomoćnom presudom od 20. ožujka 2026. kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužitelja uz obrazloženje da i ovdje tuženik ima valjani

pravni osnov posjedovanja utuženih nekretnina i da ugovor o zakupu sačinjen nakon smrti pok. Jadrana Ortolia ne predstavlja ništetan pravni posao pozivom na odredbu čl. 322 st. 2 ZOO-a.

- da se spis P-244/2025 povodom žalbe nalazi na rješavanju u Županijskom sudu u Varaždinu.

- da je tužitelj na temelju ovršne isprave – pravomoćne i ovršne djelomične presude Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, poslovni broj: P-543/2021 od 13. rujna 2024., a djelomično preinačene presudom Županijskog suda u Karlovcu, poslovni broj: GŽ-995/2024 od 15. siječnja 2025., podnio ovršni prijedlog o čemu se vodi postupak pod Poslovni broj Ovr-101/2025 u kojem je Rješenjem od 26. svibnja 2026. određena predložena ovrha

- da je označeno ovršno Rješenje potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Rijeci Poslovni broj: GŽ Ovr-303/2025 od 10. veljače 2026.

- da je u ovršnom postupku Ovr-101/2025 dana 16. veljače 2026. (op. dana za koji se u tužbi navodi da je došlo do poduzimanja radnji okarakteriziranih kao smetanje posjeda) provedeno vanjsko uredovanje o čemu je od strane višeg sudskog ovršitelja sačinjen zapisnik.

- da je tog 16. veljače 2026. na lice mjesta u svojstvu treće osobe pristupio punomoćnik ovdje tuženika koji je po dolasku na kčbr. 1200 (nakon što je ovdje tužitelj kao tamo ovrhovoditelj uveden u suposjed nekretnina katastarske oznake kčbr.1236/2, 1224, 1225/1, 1225/2, 1222 i 1221 (zemljište uz samu magistralnu cestu Orebić-Ston, u naravi livade) izjavo da je riječ o zemljištu koje se nalazi u posjedu ovdje tuženika uz prigovor da ovrhovoditelj nema pravo neposrednog posjeda.

- da je potom po izvršenoj identifikaciji nekretnina kčbr. 1200, 1209/1 (sportski tereni) i kčbr. 1211/1 (šuma iznad teniskog igrališta) tužitelj uveden u posjed i tako označenih nekretnina.

- da je po dolasku na kčbr. čest. 1190/3, 1190/1, 1190/2, 1189, 1188, 1186/4, 1186/3, 1186/2, 1186/1, 1185/5, 1185/4, 1185/2, 1184, 1185/3, 1185/1, 1183, 1182/1, 1182/2 konstatirano kako je riječ o zemljištu koje se nalazi istočno od pristupnog puta (prema utvrđenjima u postupku riječ je o trasi puta koja se od magistralne ceste Orebić-Ston spušta okomiti u pravcu juga prema morskoj obali), u naravi je zemljište uređeno kao kamp i čini cjelinu uza koju se nalazi čest. 1185/6 koja nije predmetom ovrhe, a također je u funkciji kampa time da je konstatirano kako se tako označene nekretnine nalaze iza (što bi bilo s istočne strane) željezne kapije koju je po nalogu višeg sudskog ovršitelja otključao punomoćnik ovdje tuženika.

- da je i u odnosu na nekretnine označene u prethodnoj stavci zapisnički konstatirano kako je ovdje tužitelj kao tamo ovrhovoditelj uveden u suposjed, a identično je konstatirano i za nekretninu prema jugozapadu kčbr. 1180/1 koja se proteže do pomorskog dobra kao i za nekretnine dalje prema istoku katastarske oznake 1716/8, 1716/7, 1716/6, 1716/5, 1716/4, 1716/1, 1716/3, 1726, 1716/9, 1718, 1711/1, 1711/2, 1712, 1713, 1709, 1725/1, 1725/2, 1729, 1730, 1728, 1734, 1733, 1737/1, 1737/2, 1710, 1732, 1727, 1716/2 i 1715

- da je naposljetku po završetku uredovanja sudskog ovršitelja ovdje tuženik kao tamo treća osoba zatvorio kapiju kroz koju se ušlo na njegovo posjed.

- da se u navedenom zapisniku ne navodi pozicija stupića, a kamoli pomicanja istih kao ni pozicija, otvaranje i ulazak kroz drugu željeznu kapiju.

15. Iz iskaza saslušanih svjedoka pa i samog tužitelja također proizlaze određene okolnosti vezane za odvijanje provođenja opisane ovrhe prilikom vanjskog uredovanja u sudskom ovršnom postupku na dan 16. veljače 2026. Marieta Ortolio kao

zakonska zastupateljica tuženika prema utvrđenjima u ovoj posjedovnoj parnici nije bila osobno prisutna navedenog dana na licu mjesta pa se u svojim navodima pridružila iskazu svjedoka Saše Lalića, zamjenika svog punomoćnika odvjetnika.

16. Iz iskaza saslušanih svjedoka Saše Lalića, koji je u ovršnom postupku zastupao ovršenicu Dušku Ortolio, kao i iskaza svjedoka Iva Cibilića proizlazilo bi da su dana 16. veljače 2026. na strani treće osobe (ovdje tuženika) o označenom ovršnom postupku prilikom vanjskog uredovanja bili nazočni imenovani Ivo Cibilić kao zaposlenik i Dražen Vuković kao punomoćnik odvjetnik. Tako se svjedok Ivo Cibilić sjeća da je tog dana osobno otvorio kapiju na način da je vrata otključao ključem jer ta željezna kapija veći dio godine kada se ne obavlja djelatnost kampa biva zaključana. Nakon obilaska nekretnina da je osobno zatvorio i zaključao tu kapiju čemu se nitko nije protivio niti na bilo koji način prigovarao. Po predočanju od strane suda da se u postupku navode dvije željezne kapije potvrđuje kako iste postoje na licu mjesta i to jedna prema jugu, a druga prema istoku. Toga dan je otvorio ovu kapiju prema istoku dok je ova druga bila zatvorena i toga dana koliko se sjeća nitko nije prolazio kroz ovu kapiju prema jugu. U tom je pravcu i iskaz svjedoka Saše Lalića koji navodi kako je 16. veljače 2026. sud dao nalog predstavniku Viganj Commerc po imenu Ivo Cibilić da se ta gornja kapija otključa i pusti sudska komisija. Sjeća se da su potom prisutni sudskoj ovrši ušli kroz gornju kapiju nakon čega je mjernik vještak popisao nekretnine. U donju kapiju se nije ulazilo niti je od strane ovršnog suda bilo naloženo otvaranje te donje kapije. Bitnim smatra za naglasiti i kako su svi prisutni sudskoj ovrši, nakon što je uredovanje završeno, izišli kroz ovu gornju kapiju koju je potom predstavnik tuženika Viganj Commerce zaključao na što nitko od prisutnih nije imao primjedbe pa ni tužitelj Ante Ortolio i njegov punomoćnik. U tom je pravcu i iskaz samog tužitelja pa je u postupku nedvojbeno utvrđeno da se navedenog datuma uopće nije ulazilo kroz donju kapiju. Svjedokinja Olga Ortolio nije imala neposrednih saznanja o obilasku svih predmetnih nekretnina jer se, kako se navela, nalazila preko puta (ceste) u caffe baru. Inače je pozicija u tužbenom zahtjevu navedenih kapija jasno vidljiva iz fotografija na licu mjesta pri čemu je nedvojbeno da se kapije nalaze u blizini, identičnog su izgleda, jedna (gornja) kapija s zapadne strane ograđuje plato kama, a kroz drugu se prolazi u pravcu juga prema morskoj obali.

17. Na temelju iskaza saslušanih i sadržaja zapisnika o vanjskom uredovanju 16. veljače 2026. u postupku je utvrđeno kako se tom prilikom ušlo kroz kapiju koja je postavljena uz istočnu stranu staze i ograđuje plato kampa sa zapadne strane, dok se kroz kapiju kroz koju se ulazi u pravcu juga uopće nije ulazilo. Samim time tog dana se po završetku obilaska platoa kampa i zatvorila (zaključala) opisana gornja kapija.

18. Saslušani tijekom postupka kazivali su i o poziciji stupila povezanih lancem koji stupići su u stanju kad su razmaknuti prikazani na donjoj lijevoj fotografiji na listu 25 spisa. Tako svjedok Ivo Cibilić navodi da se prikazani stupići postavljeni od zaposlenika kampa nalaze na licu mjesta cijelu zimu, svakako više od godinu dana. Opisuje kako se prikazani stupići tijekom turističke sezone pomiču radi ulaska u područje kampa radi čega onda ti stupići tijekom sezone nisu razvučeni. Kada završi sezona, po prilici od konca studenog do polovine ožujka, ti stupići su razvučeni i povezani lancem. Na opisani način da su stupići bili povezanim lancima i 16. veljače 2026., čak misli da ih je tada pomicao i nakon toga ih obvezno vratio u prvobitno stanje. Svjedokinja Olga Ortolio nema saznanja kada su postavljeni prikazani stupići jer, kako

tvrdi, prema dolje u blizini recepcije kampa nije silazila. Svjedok Saša Lalić tvrdi da se sjeća kako su prilikom vanjskog uredovanja u sudskom postupku bili zatvoreni kako kapija tako i stupići kojima se ograđuje cesta u biti put koji vodi prema kampu do platoa samog kampa koji se proteže s istočne strane od navedenog puta. Ističe kako stupiće i konop kojim su povezani toga dana nitko nije dirao, sjeća se da su bili razvučeni, a Dražen Vuković, punomoćnik ovdje tuženika, upozorio je sud da se radi o posjedu sada tuženika kao i da tužitelj Ante Ortolio nema pravo neposrednog posjeda. Tužitelj je u svom iskazu potvrdio tijek vanjskog uredovanja kako je to u svom iskazu opisano prethodno saslušani svjedok Saša Lalić.

19. Kraj činjenice da se postavljeni razvučeni stupići ne navode u zapisniku o vanjskom uredovanju, uvažavajući iskaze saslušanih u postupku, sud nalazi kako navedenog dana po obilasku predmetnih nekretnina tuženik nije pomicao niti vraćao opisane stupiće. U tom pravcu bi jedino išao iskaz Iva Cibilića koji na tu okolnost nije sa sigurnošću kazivao, a za očekivati bi bilo da bi sudski ovršitelj svaku eventualnu prepreku bio naveo u sačinjenom zapisniku.

20. Naposljetku je iskazima saslušanih pa i pregledom priloženih sudskih spisa nedvojbeno utvrđeno da se tužitelj od smrti oca (2015) do momenta kada je 16. veljače 2026. uveden u posjed radnjom višeg sudskog ovršitelja nije nalazio u faktičnom (su)posjedu predmetnih nekretnina.

21. Odlučujući o prigovoru nedostatka aktivne legitimacije, na temelju utvrđenja u parničnom postupku po pravomoćnoj djelomičnoj presudi Poslovni broj: P-541/2021, prije svega na temelju činjenice da je tužitelj kao sin jedan od zakonskih nasljednika pok. Jadrana Ortolia, sud nalazi da je tužiteljev suposjed nastao nasljeđivanjem. Odredbom čl. 17. ZV-a propisano je kako ostaviteljevi posjedi stvari i prava prelaze na njegova nasljednika zbog ostaviteljeve smrti i u njezinu času, onakvi kakvi su u tom času bili u ostavitelja. Kada su ostaviteljevi posjedi zbog njegove smrti prešli na dva ili više sunasljednika, svi su oni time postali suposjednici svakog pojedinog od tih posjeda, pa će ga tako i izvršavati, osim ako je na temelju oporukom izražene ostaviteljeve volje ili oduke ostavinskog suda izvršavanje povjereno nekom drugom. Analizirajući citiranu zakonsku odredbu da se zaključiti da od momenta kada je ostaviteljev posjed prešao na nasljednika, nasljednik ima pravo štiti taj svoj posjed od smetanja i dok još nije svoj nasljednički posjed pretvorio u faktični posjed, dok je samo nasljednički (idealni) posjednik. Budući je u momentu smrti pok. Jadran Ortolio po osnovu bračne stečevine bio suvlasnik predmetnih nekretnina to je njegov posjed također bio posredni (temeljem zakupnog odnosa kojeg je njegova supruga zaključila s ovdje tuženikom). U konkretnom slučaju činjenica jest da je ovrha provedena vanjskim uredovanjem (simboličnim uvođenjem) bez stvarne promjene faktičnog stanja, no takva okolnost kraj utvrđenja da se tužitelj nalazi u nasljedničkom idealnom suposjedu po ocjeni ovog suda nema utjecaja na aktivnu legitimaciju tužitelja.

22. Temeljem odredbe čl. 24. st 1. ZV-a suposjednik je ovlašten štiti posjed od samovlasnog smetanja treće osobe bez ikakvih dodatnih uvjeta koja inače vrijede između suposjednika (smetanje samo ako je suposjednika potpuno isključio od dotadašnjeg suposjeda ili bitno ograničio dotadašnji način izvršavanja faktične vlasti). U konkretnom slučaju tuženik je kao zakupoprimac neposredni posjednik temeljem zakupnog odnosa zaključenog s Duškom Ortolio, pomajkom tužitelja, dok je tužitelj posredni suposjednik koji svoju vlast ne izvodi iz tuženikove vlasti pa parnične stranke

nisu suposjednici u smislu odredbe čl. 10. st. 6 ZV-a kojom je propisano situacija kada isti posjed ima više osoba. Dakle, tužiteljev posredni posjed je sadržajno različit od tuženikova neposrednog posjeda. Samim time tuženik je u odnosu na tužitelja treća osoba u svojstvo koje je propisano odredbom čl. 24. st. 1 ZV-a prema kojoj suposjednik može od treće osobe tražiti zaštitu bez posebnih uvjeta o potpunom isključenju ili bitnom ograničenju koji uvjeti bi inače vrijedili u odnosu s drugim suposjednikom. Točno je da prema odredbi čl. 23. st. 2 ZV-a posredni posjednik nije ovlašten tražiti zaštitu od smetanja posjeda koje je počinio neposredni posjednik ako bi za odlučivanje o tom zahtjevu bilo nužno raspravljati o njihovom pravnom odnosu. Međutim, u konkretnom slučaju nema pravnog odnosa između parničnih stranaka pa propisano ograničenje u konkretnom slučaju ne dolazi do primjene jer isto dakle pretpostavlja postojanje određenog pravnog odnosa između smetanog posrednog (su)posjednika i neposrednog posjednika. U tom pravcu je i odluka Županijskog suda u Rijeci Poslovni broj GŽ-1244/2017 koja ide za tim da je bit zaštite suposjeda od treće osobe upravo samovlasno smetanje, dok zabrana rasprave o pravnom odnosu postaje odlučna samo onda kad bi odluka o posjedovnoj zaštiti morala ulaziti u sadržaj tog odnosa (npr. u relaciji zakupodavac-zakupoprimac). U konkretnom slučaju tužitelj je uveden u posredni posjed prilikom vanjskog uređivanja u ovršnom postupku, ali faktična vlast nije nastupila jer je tuženik kao treća osoba zaključao kapiju i na opisani način tužitelja onemogućio u suposjedu onih nekretnina koje se nalaze iza opisane kapije.

23. Odredba čl. 20 ZV-a zabranjuje samovlast pa je tako propisano: tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga uznemirava, samovlasno je smetao posjed. Nije samovlasno smeta nje jedino ono koje je dopušteno zakonom ili odlukom suda. Kraj činjenice da tuženik nije bio stranka u ovršnom postupku, ovrha kojom je tužitelj uveden u posredni posjed i nema prema tuženiku učinka. Samim time zaključavanje ulaznih vrata kapije koja s zapadne strane ograđuje platoi kampa u trenutku obavljanja vanjskog uređivanja u ovršnom postupku od strane osobe koja nije stranka (ovrhovoditelj/ovršnik) te ovrhe i koji nije imao nikakvu sudsku odluku iz koje bi proizlazila ovlast na takvo postupanje po svojoj naravi jest samovlasno smetanje suposjeda tužitelja iz razloga jer je takvom radnjom tuženik po svom zaposleniku de facto onemogućio faktičnu vlast tužitelja koja je tog dana nastojala i imala biti uspostavljena.

24. Rezimirajući izneseno sud dolazi do zaključka kako je posljednje stanje posjeda u konkretnom slučaju posredni suposjed koji je potvrđen pravomoćnom presudom i formalno uspostavljen ovrhom. Čin smetanja posjeda jest zaključavanje ulaznih vrata-kapije čime je tužitelj u postpunosti onemogućeno izvršavanje faktične vlasti onih nekretnina na koje se pristupa kroz u postupku utvrđena vrata-željeznu kapiju i to nekretnina 1190/3, 1190/1, 1190/2, 1189, 1188, 1186/4, 1186/3, 1186/2, 1186/1, 1185/5, 1185/4, 1185/2, 1184, 1185/3, 1185/1, 1183, 1182/1, 1182/2, 1180/1, 1715, 1716/8, 1716/7, 1716/6, 1716/5, 1716/4, 1716/1, 1716/3, 1726, 1716/9, 1718, 1711/1, 1711/2, 1712, 1713, 1714, 1709, 1725/1, 1725/2, 1729, 1730, 1728, 1732, 1734, 1733, 1737/1, 1737/2, 1710, 1732, 1727, 1716/2. Stoga je u odnosu na tako označene nekretnine valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja pa je i odlučeno kao u izreci pod toč. II/.

25. U odnosu na tužbeni zahtjev koji se odnosi na navedene suvalsničke udjele utuženih nekretnina tužbeni zahtjev je neosnovan jer zakonom nije propisana mogućnost smetanja posjeda suvlasničkog dijela. Neosnovan je tužbeni zahtjev i za

preostale nekretnine jer u postupku na temelju sadržaja zapisnika o vanjskom uređivanju i iskaza saslušanih nije utvrđeno da je dana koji se navodi u tužbi tužitelj onemogućen u suposjedu označenih nekretnina pod toč. II/ izreke postavljanjem stupića i zaključavanje druge kapije. Utvrdivši sve navedeno sud u ovom postupku nije smatrao potrebnim ročište u ovako po prirodi stvari hitnom postupku dodatno odgađati radi saslušanja svjedokinje Duške Ortolio koja dana 16. veljače 2026. nije bila prisutna na licu mjesta kao ni radi provedbe uviđaja na licu mjesta radi utvrđivanja pozicije kapija/kapije jer je prema ocjeni ovog suda pozicija kapije identična već godinama pa ukoliko dođe do provedbe ovrhe po ovom rješenju ne bi trebalo biti prijeporno da ista ograđuje, odnosno da se kroz istu ulazi u plato kampa s istočne strane. Stoga je i riješeno kao u izreci pod toč. II./

26. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 4 ZPP-a pa svaka stranka snosi svoje troškove.

U Korčuli 8. listopada 2026.

S u t k i n j a

Marija Gugić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove odluke može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpredka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se odluka objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava odluke obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se odluka objavljuje. Ovjereni prijepis odluke stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088e-5da40**

Kontrolni broj: **0f98b-9551f-5a7ea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.